

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 36.

W NIEDZIELĘ DNIA 8. MAIA 1796.

Z Londynu d. 15 Kwietnia.

Przeciwnicy ministrów, niekontenci iak się łatwo domyslić z ostatniej d. 10 t.m. wojennej noty; utrzymują iż ministrowie nie chcą szczerze pokoju, i że w odpowiedzi dyrektoryatu Francuzkiego, na zapytanie P. Wickam, znajduia się prawdziwie propozycje do pokoju. Cóż do ludu polskiego, ten się zupełnie z ministrami pogodził, ponieważ wczoraj chleb o trzecią część spadł, to jest aż do 10 penców. Przeszłego targu staniało zboże przez połowę, gdyż cała Tamiza była statkami ze zbożem zapelniona; a potem że wiele zboża, które było poszło do brzegów Francuzkich powróciło nazad po śmierci Charetta; żydzi też, którzy byli zboże chowali razem się z nim pokazali. Jeden młynarz obiesił się z desperacyi, iż ztak nagłego spadnięcia zboża, 20,000 f. szt. stracił, które miał podług swej spekulacyi zarobić. Lud się więc cieszy z taniości chleba, iak gdyby hukiem armat było najsławniejszym zwycięstwem doniesiono.

Kuryer, który poszedł z depeszami do P. Wickam do Berna miał iść na Wiedeń, ponieważ nasz gabinet iak tu mowią, chce zezwolenia Celsarza.

Na popieranie wojny ma być natychmiast nowa pożyczka 7 i pół miliona f. szt.

otworzoną. PP. Boyd, Robarts, Salomons i Goldschmid, mieli już w tej mierze kilka konferencye z P. Pitt; 40 procentów pożyczki, mają już być w maju zapłacone.

Z wschodnich Indyy idzie 20,000 beczek ryżu do Anglii, ponieważ tam rozpuszczono wieść, iż się w Anglii potrzeba głodu obawiać. Nawet i pocztowy okręt Nonsuch, który d. 26 grudnia z Bengalu wyszedł, jest samem ryżem naładowany. Ten sam okręt przyniósł nam prywatną wiadomość, iż ważna twierdza Columbo na wyspie Ceylon, została od Anglików wziętą; więc cała wyspa Ceylon, jest już w naszych rękach. O wyprawie przeciwko Molokaskim wyspom, nie mamy jeszcze żadnych wiadomości, ale niewątpliwie o dobrym skutku. W Kapie dobrej nadziei był ostatni urodzaj bardzo obfity.

Służący Królewscy nie są już półtora roku płatni; ale służący Królowej bywają regularnie płatni. — Pretensye kupców Frankfortskich nad Menem, Mertens i Chamota, którzy swoim kosztem wystawili regiment huzarów Yorka, będą nie zadługo od rządu roztrąszone i zapłacone.

Opozycyjne pisma wystawiają, iż nowa pożyczka 7 i pół mill. i ustanowienie za 5 i pół pół miliona f. szt. bilietów *Navy bills*, pomnożą przynajmniej o jeden Mm

mill. więcej co rok tacy. W najostrzejszych wyrazach powstają przeciwko takowemu pomnożeniu podatków, i przywołują za dowód nędznego stanu Anglii, i nie dostatku pieniędzy, iż przeznaczonym do wschodnich Indyy regimentów pułkownikom, dano na ich traktament 50,000 f. szt. w bilietach skarbowych, o czym jeszcze nie masz wspominki w dziejach Angielskich. Nawet i agentów przy armiach nie płacą tylko bilietami, którzy muszą po 5 do 7 procentów na nich tracić; potrzeba się przynajmniej spodziewać, dodają te pisma, iż im ta strata będzie nadgródzoną.

Do wschodnich Indyy ma jeszcze pójść jedna eskadra z 6 liniowych okrętów, dla z mocnienia naszej tamtejszy siły morskiej. Do Kapu dobrej nadziei poszły już znaczne posiłki w ludziach i wojennych okrętach.

Różne nasze pisma, postrzegają jako osobliwszą rzecz, iż w daney odpowiedzi od ministra Francuzkiego P. Barthelemy, naszemu posłowi P. Wickam, niemasz najmniejszej wzmianki o Hollendrach aliantach Francuzkich.

Generał Burgh pojechał na rządę Koryki. — Z Martyniki piszą d. 10 lutego, iż generał Abercrombie, czyni przygotowania do ataku wyspy S. Łucyi.

D. 12 wyszły 3 eskadry z Portsmut, jedna pod wice admirałem Colpoys, druga pod wice admirałem Vandeput, a trzecia pod kontra admirałem Pole. Pierwsza odprowadziła w pięć liniowych okrętów i cztery fregaty, 12 okrętów do wschodnich Indyy do pewney wysokości, druga poszła w 3 liniowe okręty i 4 fregaty do Portugalii, a trzecia w 1 liniowy okręt, 2 fregaty i 2 szalupy armatne do zachodnich Indyy.

Na wczorayszej audyencji u Króla w S. James był prezentowany Królowi Turecki poseł, i Rosyjski admirał Hannikow i Tate. — Kuter Revenu przyprowadził Francuzkiego Dunkierskiego, kapra o 16 armatach.

Rząd nasz założył swoim kosztem w Buckinghamshire, dla 60 Francuzkiej szlachty młodzieży szkołę, których rodzice w Quiberonie, lub gdzie indziej w służbie Angielskiej poginęli. — Z Shernes donoszą,

iż nasza fregata Andromeda o 32 armatach, zdobyła Hollenderską fregatę i tam ją przyprowadziła; ale nazwiska tej fregaty nie piszą.

Admirał Duncan, nieznalazszy Hollenderskiej floty, powraca do Dunow nad. — Podług wiadomości z Kadyx znajduje się tam teraz wojennych gotowych 34 okrętów, pomiędzy którymi jest 3 liniowych okrętów o 112, 1, 096, 4 080, 12, 070, a 4 064 armatach.

Około Biskaya, krąży teraz wiele Francuzkich korsarzy, którzy już kilka Angielskich okrętów złapali. — Sławny przez swe podróże P. Coxe dostał teraz plebanii w Litton przy Bath.

Nie iaki Weston, potrafił zmyślić podpis swego krewnego, który miał znaczne summy w banku; sprzedał za 12,000 f. szt. papierów i, zaraz uciekł z kraju z pieniędzmi.

Parlamentowe obraty. Wczoray postanowiono w niższej izbie, iż Molaśy (gruby syrop) wolny jest z wszystkich krajów, Europejskich i nie Europejskich za opłatą 11 szelągów i 9 pencow od 100 funtów na neutralnych okrętach do sprowadzenia. — P. Sherydan, który już dawno na to nalegał, aby roztrząsnąć iak ministrowie wojny w zachodnich Indyych prowadzili, wnosząc wczoray aby pewne papiery które do tej sprawy należą dostawione były, i że to teraz tym bardziej jest potrzebne, kiedy wiemy iż się wojna ma dalej ciągnąć. P. Dundas, a nawet i P. Pitt sprzeciwiali się temu, iż to jest przeciwko polityce, okazywać publicznie sekretne plany działań wojennych; lecz na ostatek zezwolił przynajmniej, iż będzie podana lista ludzi, którzy byli na końcu 1793 roku, pod P. Grey do zachodnich Indyy wystani i kontrakty z okrętami transportowymi, które tam od początku wojny dowoziły wojska.

Wczoray powstał wielki spor w izbie wyższej, z okazji billu testamentowego, gdzie lord Lauderdale osobiście dotykał

ministrow i biskupow. Pytał się nayıpierwey, czyby ministrowie nie byli przynaymniey tak grzecznemi, żeby temu billowi w szczególnieyszym i w cale w nowym rodzaju nadali jakąś choć pozorną przyczynę? Ze chociaż są zupełnie pewni swych stronników, powinni przynaymniey dawny zwyczaj zachować, i nadać rzeczy którą chcą utrzymać choć powierzchowną potrzebę. Tu napomniał go lord Sydney do porządku; iż izba niepowinna się dać znieważać, aby zawsze tak myślała iak godny lord.— Lord Lauderdale, odpowiedział, iż aż nadto zna powagę parlamentu, żeby go miał znieważać; ale że ministrowie go znieważają, ponieważ żądają, aby ślepo ich projekta przyymowano. Jest to przeciwko wszelkiemu systema podatkowania, okładać kapitał który ma bydź na rękodzieła i handel użytym taxami. Ten bill jest naysroższym iarzmem, i podaje nazyawilsze sposoby do oznaczenia taxy; rozciągnię nayszkodliwsze skutki na familie tych lordow, którzy szczególnie swym małatkom winni miejsce w parlamencie, i gdyby ten bill był dawniey ustanowiony, byłby teraznieyszy Xzc Norfolk musiał sam rządowi 600, 000 f. szt. podatku płacić. Jednym słowem, zdaie mu się, iż rząd do tego dąży, aby podrobiwszy powoli familiow małatki przeniosł ich zupełnie do siebie. Jest to nayıwiększe głupstwo, mowić na potym o wolności w Anglii; żadne zgromadzenie nie może iuż rownie podług swego przekonania głosować, tak iak i w Turczach członek dywanu niemoże się woli swego despoty przeciwzić.— Z tym wszystkim to jest iednak rzecz osobliwsza, iż kiedy wszelką inną własność obarczają, dobra kościelne zostały dotąd nie naruszone; i lubo kościół i kray mocno są z sobą połączone, umiano iednak tak sporządzić ten bill, iż dobra kościelne zostały od wszelkiego ciężaru wyłączone.— Lord Grenville odpowiedział, iż sposób myślenia i postępkı godnego lorda, nadto są znane, żeby się miał kto nad wystawionemi przez niego niebezpieczeństwami kraju zastanawiać.— Biskup Roszestęrski wziął obronę kościoła i swych kolegów przeciwko zarzutom lor-

da Lauderdale. Niedziwue się wcale mowił, iż napastowano dobra kościelne, ponieważ to jest pierwszy krok terażnieyszego ekwalizacyynego systema. "Lecz za wołał, niechay nikt w przytomności moiey nie powiada, iż związek kraiu z kościołem utrzymuie się na wyjątku ostatniego od publicznych podatków. Nietak się rzecz ma; kościół się samniegdyś otaxował, i każdy xiadz odnosi swój podatek podług tego billu, tak iak i świecki człowiek."— Lord Lauderdale wyrzucił prałatowi, iż z większą powagą osobie mowi, iak mu przystoi, i że go niezrozumiał. On niechciał, żeby dobra kościelne na potrzebę publiczną obracać, ale tylko żeby nałożyć podatek na wstępowanie z małych na większe biskupstwa, prelatury i bogatsze plebanie.— Lord Grenville dodał, iż dobra kościelne są na użytek religii przeznaczone; ale iż to jest zwyczajem tych, którzy chcą religią obalić, zacząć nayıprzód od rabowania kościołów, iak nieszczęśliwy przykład w Francyi uczy.— Bill został po drugi raz czytany.

Z Londynu d. 15. Kwietnia inney ręki.

Pomimo tak mało skłonney do pokoiu odpowiedzi Francuzkiego dyrektoryatu na zapytanie naszego gabinetu, nie znalazł nasz minister P. Pitt żadney trudności w zawarcu aktualnie dnia dzisieyszego 7 i pół milliona f. szter: nowey pożyczki po 4 f. 12 sz: i 6 f. procentów. P. Boyd iest znowu nayıpierwszym w tey pożyczce. Ta pożyczka iest szczególniey w tym celu utworzona, aby minister mógł ile można spłacić niezafundowane długi; potrzeba się więc z tego środka nayıpomyślnieyszych skutków, tak dla publicznego, iako i prywatnego kredytu spodziewać; a do tego pokazuje przez to minister nieprzyjacielowi, iż mamy zawsze wszelkie sposoby pogotowiu do popierania iak nayıtężey wojny, kiedy nas do tego przymusza.

Z Włoch dnia 14. Kwietnia.

Z Turynu donoszą d. 11. t. m. iż wszystkie Piemonckie woyska i milicya iuż są w marszu dla zmocnienia w polu stojącego

woyska. Oprocz tego werbuja ieszcze z wielkim pośpiechem, i wyszedł rozkaz od Króla uformowania kilku kompani prowincjonalnych, które mają razem z Królewskim woyskiem w polu służbę czynić; wybieranie do tego korpusu pójdzie w iednym dniu we wszystkich prowincjach przez los razem.

Francuzki poseł Faipoult, miał d. 5. t. m. uroczystą wstępną u Dozy audyencyą w Genui. W przemowie, którą z tej okazji miał, i która potym drukowana wyszła, dał jasno poznać, iż jest zamiarem rządu Francuzkiego wziąć pod swoją opiekę rzeczpospolitą Genueską, tak iek wzięt Batawska i Szwajcarską.

Woienny okręt Angielski Agamemnon przybył d. 9 z iedną fregatą do portu Genui. Na zoldzie Angielskim stojący regiment emigrantów, przeznaczony do Korsyki, przybywszy do Civitavechia, popłynął tam d. 13 pod konwoiem 3 liniowych okrętów.

Papież kazał w Civitavechia wystawić dwa Tartany na obronę brzegów swoich od korsarzy Algierskich. — Pomimo zniszczonego swego skarbu, niezaprzestaje Papież swych robot w Pontyneńskich bagnach, i kazał nowy kanał rznać dla ściągnięcia wody.

Z Koblenc d. 17. Kwietnia.

Przedwczorem przbył tu jenerał Jourdan z iedną częścią swego sztabu; jenerał Marceau i inni Francuzcy jenerałowie znajdują się już tu. Wczoray była wielka rada wojenna, która 4 godziny trwała; po iey zakończeniu wyjechał ztąd komendant indzenierow Legantin, dla zobaczenia położenia Francuzkiego woyska nad brzegami Renu i Mozy. Kilka wysp Renu zostało woyskiem Francuzkim osadzonych; na wyspie na przeciwko Neuwied, stanęło 2000 Francuzów garniznem. Austriacy uważają ten krok, jako złamanie zawieszenia broni, ponieważ się ugodzono, iż ta wyspa będzie neutralną. Zapewniają z resztą powszechnie, iż się kampania d. 1. maia otworzy.

Z Sztokholmu d. 19 Kwietnia.

Dziwia tu bardzo gorliwość jenerała kommanderującego w Finlandyi barona Klingsporr, który nieczekaiać dalszych rozkazów, zgromadził w krótkim czasie na granicy Rosyyskiej Finlandyi, oprocz 4000 wieśniaków, którzy dobrowolnie do granic poszli, korpus z 9000 woyska.

Od dwóch dni przybyło tu 50, a wczoray 700 ludzi od Sudermańskiego regimentu, którzy są do roboty w tutejszym okrętowisku przeznaczeni. — Na przedwczorayszej audyencyi u dworu, znajdował się i sekretarz legacyi Rosyyskiej baron Budberg. — Przeszły poseł Hollenderski u naszego dworu baron Borch, i wołał wszystkich swych wierzycieli do siebie.

Wiść, iakoby wywóz żelaza z Szwecyi został zakazany, jest fałszywa, tak iako też, iż położono embargo na znajdujące się w naszych portach okręty.

Mówią iż znaczna osoba pojechała do Petersburga, ale wielu wątpi o tej nowinie.

Z Bazylei d. 16 Kwietnia.

Na żądanie Francuzkiego posła Pana Barthelemy, zakazano Pani Rippel, iako też i innym mieszkańcom miasta i kantonu, aby się niemieszali w korespondencyą Francuzkich emigrantów z republikanami, niepozwalali im się schodzić u siebie & &. Wszystkie listy P. Rippel mają odtąd bydź w iey przytomności w całym senacie o twierane, pod karą gdyby innym iakim sposobem odbierała listy, postradania prawa obywatelstwa i wyniesienia się z miasta.

Z Linz nad Renem d. 15. Kwietnia.

Francuzkie patrole posuwają się już od Siegu naprzód; ieden z nich posunął się w tych dniach we 300 ludzi do Neukirchen o trzy mile od Hachenburg. Austriacy wzmacniają się nad Sieg co raz bardziey, i porobili wiele bateryy na brzegu tej rzeki. Przy Altenkirchen ma stanąć wielki obóz.

W N I E D Z I E Ł Ę D N I A 8. M A I A 1796.

Z Paryża dnia 18 Kwietnia.

Od kilku dni zaczęły się tu co raz to większe poruszenia. Jakobińi i stronnicy systematu strachu, zebrali się w znaczney liczbie pod pałacem królewskim i innych okolicach miasta, szkalowali rząd, wołali o przywrócenie konstytucyi 1793 &c. W niektórych skupieniach, przyszło nawet od słów aż do pięści. Liczne patrole porosyłały do publicznych miejsc dla rozgędzenia niespokojnych; rząd był przymuszony użyć niektórych ostrych kroków, dla zabezpieczenia spokojności. Dyrektoryat wydał z tej okazji d. 14 t. m. do mieszkańców Paryża następującą odezwę:

Obywatele!

Zwątpiwszy nakoniec royalism uwiedzenia was pod właściwemi sobie postaciami, aby was pod obrzydłe swe iarzmo nazad wtłoczył, umyślił teraz użyć wcale ubocznych sposobów, które daleko zdrażliwsze i niemniej niebezpieczne są. Od kilku dni rozrzucają wiele buntowniczych pism i kartek; słyhać buntownicze i grożące mowy; na publicznych miejscach kupią się ludzie. Naczelnicy buntu, nie kryją swych zamiarów, ogłaszają ich jasno: chcą konstytucyą republikańską obalić, reprezentacyą narodową zniszczyć. Chcą straszny i do wykonania niepodobny reiestr ustaw 1793 roku zaprowadzić, ową czczą równość majątków, nawet i w pojedynczym gospodarstwie i w najmniey-

szych sklepikach wprowadzić; słowem, chcą znowu rusztowania przywrócić i kąpać się iak dawniey w waszey krwi, aby się waszemi bogactwami i waszym najmniejszym płodem karmili. Cudzoziemiec który ich płaci, zna to dobrze, iż gdyby raz terazniejszy rząd został zniszczonym, lud uprzykrzyłby sobie zamieszanie, któreby tylko iego udręczenia pomnożyły i rzuciłby się wnet z ochotą na łono króla. Owi nikczemni wichrzyciele, których cudzoziemiec za swe narzędzie używa, sami sobie tego życzą, aby mogli pod władzą, która będzie ich dziełem, swe rabunki wydziwiać, i zapewnili sobie na potym bezkarność innych rabunków, ponieważ wszystkie warunki pomiędzy siebie przyymiają. Któż może o tym wątpić, iż nie są w porozumieniu z cudzoziemcem, aby Francyi Króla nadać, lub ią do tego stopnia osłabienia i zamieszania doprowadzić, iżby iey podział był niechybnym skutkiem? Mogą nasi nayiawnieysi nieprzyiaciele innym językiem mówić, lub inaczej postępować? Wszak mówią głośno, iż wolą raczey wszędzie mordy i ogień szerzyć iak na pokóy zezwolić. Rozpuszczają wszędzie tysiące kłamliwych wieści, aby z dyskredytować narodową monetę, i odebrać rządowi tym sposobem moc utrzymywania armii, przyspieszenia nowemi tryumfami trwałego i chwalebnego pokoiu, który jest iedynym życzeniem i celem wszystkich usiłowań dyrektoryatu. Przydają ieszcze do owych obrzydłych

podstępów i czarną potwarz, aby tylko rządu pozbawić siły, której potrzebuje; śmiań nawet utrzymać iż dyrektoryat nic nie zrobił dla ustalenia rzeczypospolitey. Mężowie dobrej wiary! zwróćcie się do czasu, w którym dyrektoryat został instalowanym, i osądźcie czy mógł przez kilka miesięcy więcej zrobić: Wanda została rozbroioną, a iey wodzowie pobici lub połapani; bunt w departamentach Indre i Cher został w samym początku przyduszonym; wojna przeciwko szuanom idzie z największym pośpiechem i dobrym skutkiem; armie, które były zupełnie dezorganizowane, są znowu zorganizowane i są w stanie spotkania się z nieprzyjacielem, i ustalenia zwycięstwa pod chorągwią wolności; przeciwko wiarołomnym nieźm wzięte są naydzielniejsze środki, i wszystkie ustawy przeciwko nim są ściśle wykonywane; administracye są dobrymi republikanami obsadzone, żywność i dowód iey zapewniona. Emisarysuse zagraniczni utrzymują, iż dyrektoryat przesładuje patryotów. O zapewne nie; dyrektoryat się nieodłączy od patryotów; nieprzestanie ich wspierać i bronić, ale będzie umiał zawsze prawdziwych patryotów, od owych ukrytych zauszników royalizmu, owych rozbójników rozeznąć, którzy sobie dla tego tylko imię patryotów przywłaszczyli aby go znieważać. Dyrektoryat jest naygorętszym przyjacielem patryotów; czyż losy ich i los dyrektoryatu, nie są wspólne i jednaki? Obywatele! i wyszlachetni obrońcy oyczyzny! nauczeni doświadczeniem odrzuciliście z pogardą owe nikczemne i kłamliwe pisma. Wy więcie, waleczni woioownicy, iż iak tylko rząd zostanie zniszczonym, to i oyczyzna zaginie; lecz wasza mądrość i siła waszey stateczności potrafią utrzymać tę wolność, którąście waszemi tryumfami odzyskali; a wy obywatele, którzy życie z pracy rąk waszych, niezapomniecie, iż wszystkie piękne obietnice, które wam nie raz pod pokrywką popularności wasi tyrani czynili, nie miały innego zamiaru iak ich prywatny interes i publiczną nędzę. Pamiętajcie zawsze nato, iż tylko regular-

ny i stały rząd może porządek i spokójność utrzymać, pod którym wy iedynie znajdziecie sposobność wyżywienia waszych familii. Wy, którzyście troskliwi o wasz majątek, pomniemy nato, co was czeka od owego systema, nad którym pracują, jeżeli niebędziecie szczerze przywiązani do republikańskiego rządu, i dopomożecie waszą oziębłością do zniszczenia go. Co się nas tyczy, my będziemy zawsze wierni, naszemu powołaniu, utrzymamy znieustraszoną stałością rzecząpospolitą i iey konstytucją. Chcemy aby był prządek publiczny szanowanym; oko nasze jest obrocone na tych, którzy go chcą zamieszać, i wszelkiey nam powierzony siły użyjemy na poskromienie ich. Niezdątni do zbrodni, ani bydź narzędziem iakiey fakcyi, powrociemy potym z honorem do prywatnego życia, lub też z chwałą pomremy na stopniach do którychśmy powołani zostali.

Podpisano *Letourneur*, prezydent.

Wczoray została w całym mieście publikowana ustawa względem mandatów, z dodatkiem iż cyrkulacya tey monety papierowej wyrwie kray z niedostatku, a przeciwnie gdyby ta uchybiła pociągałaby za sobą naywiększe nieszczęście.

W Kadyx miało się zebrać 10 do 12,000 lądowego woyska, które ma z Hiszpańską flotą poyść. — W Marsylii muszą obywatele na nowo oddać swoją broń.

Wczoray była ogłoszona uroczyste ustawa przeciwko buntowniczym kupieniom, a dzisiaj przeciwko buntowniczym pismem.

Z Filadelfii donoszą d. 6. lutego, iż tam przybyły okręty z wschodnich Indyy powszechnie zapewniają, iż się Tipposaib do wojny przeciwko Anglikom gotuje, iż przybyły od kilku miesięcy na wyspie Francuzkiej, kommissarz Francuzki, wielki ma wpływ, iż gdyby mu się jego plany udały zemściłby się na Anglikach za zabrane Hollandrom posiadłości.

Teraz już tu wszystko w spokoyności; przedsięwzięte środki od policyi i odezw dyrektoryatu, wytrąciły broń z ręką niespokoynych. Kupienia które ieszcze wczor-

ray na różnych miejscach były zostały od patroli rozpruszone, i kilku burzycieli za aresztowano.

Z Hagi d. 23. Kwietnia.

Jenerał Deandels, który woyska nasze i pograniczne fortece od Gröningen aż do Arnheim obiecał powrócić tu wczoraj i złożył wydziałowi lądowej konfederacji swój rapport. Jenerał Francuzki Beurnonville obejrzał także woyska Francuzkie w naszej Rzeczypospolitej rozlokowane. Wspomniony wydział podał projekt, aby fortece pograniczne od Westfalii i nad Mozą postawić zaraz w stanie obrony, siódmej pół brygadzie pod komendą jenerała maiora Guericke gotowość do marszu zalecić, granice 22,000 woyska obsadzić, i 3000 koni dla artylerji z potrzebniemi do tego parobkami przystawić; takowe konie mają być po różnych dystryktach wybierane i każdy po 175 złotych zapłacony. Wspomniony jenerał major Guericke pojechał w tych dniach, w ważnych bardzo zleceniach do jenerała Beurnonville. Jenerał Daendels zdał dziś swój rapport, i potrzeba się spodziewać, iż zgromadzenie narodowe wszystkie te wspomniane propozycje potwierdzi. Cożkolwiek bądź niektórzy tu jeszcze utrzymują, iż negocjacje pokoju między Cesarzem i Francją nie są jeszcze zupełnie zerwane.

Na wczorajszej sesyi zgromadzenia narodowego, czytano notę oby: Noel, pośła Francuzkiego, która się ściera do wspólnego posiadania portu Flieflingen i że żąda Rzeczypospolita Francuzka, abyśmy jej ustąpili naszych magazynów w Flieflingen do żeglugi. Między odczytaniami memoriałami, pozwolono Amsterdamskiemu kupcowi Braunsperg przestać do Wetzela 6000 beczek maki, która dla armii Pruskiej ma być przeznaczoną.

Dekretowano jeszcze, aby na potym wszyscy urzędnicy mający być stanowieni posiadali: 1) przyzwolitą zdadność, 2) aby byli dobrych obyczajów, 3) aby władzę najwyższą Batawskiego narodu uznali, obecnemu rządowi wierność zaprzysięgli i nieprzedsiębrali nic, coby dażyło do Przywrócenia przeszłego rządu Stadhudara.

Na propozycją aby d. 5 maja obchodzić w Rzeczypospolitej uroczystość dziękczynienia, dekretowało zgromadzenie na dzień inny decyzyą tej okoliczności.

Stosownie do noty pośła Francuzkiego żądającego wysłania jednego z członków zgromadzenia narodowego do Paryża dla porozumienia się z dyrektoryatem, względem wojennych działań udecydowano wysłać na propozycją wydziału interesów zagranicznych admirała Winter. Nawet i jenerał Beurnonville pisał do wydziału federacji, iż jest rzeczą konieczną postawić pograniczne fortece w stanie obrony, a siłę zbroyną Batawską do szanownego stopnia doprowadzić. Wydział wspomniony żądał na uskutecznienie pierwszego punktu 5 millionów 11,000 zł. Woyska Francuzkie wyciągaia teraz z naszej Rzeczypospolitej do Gröningen, a ztamtąd, iak mówią mają się dalej posuwać. — Główna kwatera Francuzka z Gorcum przenosi się do Utrechtu, a z Antwerpii przychodzą tu do naszej Rzeczypospolitej inne woyska Francuzkie. Listy wczorajsze z Paryża donoszą, iż za ogłoszeniem przez Anglią korespondencji między PP. Wickham i Barthelemy, wszelkie pokoiu negocjacje z Anglią zerwane zostały.

Listy z Havre d. 15 t. m. zawierają w sobie wiadomość, iż tam z rozkazu rządu na różne obce okręty włożono embargo. Dotąd jeszcze w Niderlandach nie było; guilotyny teraz ią w Mons wystawiono gdzie jednego złoczyńcę ścięto. Przez Bruxelią przeszło do armii Reńskiej od początku tego miesiąca, więcej iak 15,000 rekrutów i 10,000 koni z wewnątrz Francji. D. 18 t. m. przybyły z Elby do Antwerpii jeden okręt Toskana pod banderą Szwedzką, a drugi pod banderą Duńską i inny także Duński z solą; okręty, które tam od czasu otwarcia wolnej żeglugi na Scheldzie isze zawinęły; z tej okazji strzelano z armat, i inne radosne wesołości okazywano. W tych dniach czytano w zgromadzeniu list od naszego rządcy Kapu dobrej nadziei, w którym donosi wszystkie okoliczności o wzięciu tej wyspy, a razem i swoy postępki usprawiedliwia. Ztamtąd wyjechał na kapitulację.

wanym okęcie i przmuszony był do Anglii się pierwey udać, a z tamtąd dopiero do Helvoetsfluis przybył. Postępek jego ma być roztrząsiony.

Co się tycze, potrzebnych 22,000 wojska na obronę granic naszych, zaręczano zgromadzenie narodowe, iż się niema o co turbować, iż zbrojna siła obywateli jest zupełnie urządzona, niepotrzeba tylko doświadczonych officyerów

Werbowanie maytkow idzie bardzo dobrze w całym kraju.

Agent zjednoczonych stanow Amerykańskich odebrał urzędową wiadomość iż pokoy pomiędzy stanami Ameryki i Deyem Algierskim ieszcze nie doszedł do skutku, a zątym niema ieszcze bezpieczeństwa dla Amerykańskich okrętow na szrod ziemnym morzu.

Z Frankfortu d 19. Kwietnia.

Główna kwatery armii Cefarskiej na wyższym Renie będzie do Spiry nie daleko Landau przeniesioną, gdzie Francuzi, iako też i w Birkenfeld wiele posiłków odebrali. Nawet i w Dwómostach zgromadza się co raz więcej Francuzkich woysk.

Kontyniens. Elektora Saskiego przyszedł do okolic pod Creutznach. Do Hundsrüku idzie co raz więcej Francuzkich woysk; i artyleryi poszło już wiele na przód.

Z Rüßelheim nad Menem donoszą, iż wielkie poruszenia Francuzów od strony Siegu, dały zapewne powód do przedsię-

wziętych w tych tu stronach przygotowań obronnych; całe okolice od Biberich, Wisbaden &c. aż do Hochheim &c. mają być szaniami i batteriami opatrzone; nad lewym brzegiem Menu powycinano już dla tego wszystkie wirzby.

Domyślają się, iż na niższym Renie naypierwey się nieprzyjacielskie kroki rozpoczną. Dezerterowie Francuzcy, którzy do Lautern przybyli, zapewniają iż Francuzka armia i na wyższym Renie gotuje się do zaczepki; woyska które od wyższego Renu odciagnione zostały łączą się z armią Jourdana, a tam będą innemi zastąpione.

Dnia 11 t.m. umarła Xieźniczka Augusta Ludwika Nassau Weilburg mająca lat 2, a d. 17, t. m. umarł tu generał Cefarski feldmarszałek Welsch. W państwie kościelnym umarł kardynał Colonne.

Panujący Xzę Württemberski pojechał z Stuttgart do Hohenheim, gdzie dla poprawienia zdrowia całe lato zabawi.

Znany Mounier Prezydent zgromadzenia narodowego w październiku 1789 roku znayduie się teraz w Weymar; jest mentorem jednego młodego Anglika, i niedawno pochował tam swoje żonę.

Słychać iż rząd Francuzki żąda także i od Szwajcaryi pewnego zapasu w gotowych pieniądzech.

Z Spiry donoszą, iż Francuzi idą we 20,000 ludzi i z wielą armatami, częścią ku Lautern, częścią ku Gemersheim, i że się w krótcie wypowiedzenia zawieszenia broni spodziewaia.

Podaje się każdemu do wiadomości, iż następujące dobra, będą od d. 24 czerwca 1796 roku do tegoż dnia roku 1797 za poniższą cenę w roczną arzędę przez publiczną licytacją wypuszczone:

W Powiecie Sandomirskim.

Szewna na pierwsze wywołanie za	- - - - -	1500. Ryńskich.
Klucz Kunowski na pierwsze wywołanie za	- - - - -	7500.

W Powiecie Radomskim.

Klucz Predoczyński na pierwsze wywołanie za	- - - - -	2975.
Klucz Połtowa Wola	- - - - -	1938.
Klucz Chwałowice	- - - - -	2337.
Wież Kowałkow	- - - - -	1300.
Klucz Ilzowski	- - - - -	7075.
Klucz Mirowski	- - - - -	8325.

Licytacya będzie się tu w Krakowie d. 20 Maia w Cefarsko Krolewskim krajowym Kommissoryacie o godzinie 9 z rana odprawiać. Ktoby sobie życzył takowe dobra licytować, ma przed zaczęciem licytacji czwartą część wwyż wyrażonego wywołania na każde dobra, iako wadyum, czyli depozyt złożyć, a poskończoney licytacji, jeżeli się przy dobrach nie utrzyma, będzie mu wadyum nazad powrocone; tym zaś, którzy dobra zalicytuia, będzie dopiero za złożeniem przyzwoitey kaucyi na pierwszą ratę potrącone. O kondycjach kontraktow, które oprócz tego przed licytacją ogłoszone będą, może się każdy, iako też i o intratach, pod czas selsy tu w Krakowie w krajowym Kommissoryacie zainformować. W Krakowie d. 20 Kwietnia 1796.